

Neapolis University

HEPHAESTUS Repository

<http://hephaestus.nup.ac.cy>

Archive Cypriot Newspaper Materials

Salpix

1885-07-24

þÿ £ ¬ » À ¹ 3 ³/₄ - ± Á . 7 2

Library of Neapolis University Pafos

<http://hdl.handle.net/11728/10283>

Downloaded from HEPHAESTUS Repository, Neapolis University institutional repository

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΟΥ ΛΑΟΥ

ΠΟΛΙΤΙΚΟΣΑΤΥΡΙΚΗ

ΑΡΙΘ 72

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΑ

ΤΙΟΣ Β'

Συνδρομή υποχρεωτική έτησία προπληρωτέα εν Κύπρω Σελ. 6. Εν τῷ εξωτερικῷ Σελ. 12.

* Ἄρθρα σύμφωνα τῷ προγράμματι τῆς "ΣΑΛΗΠΙΟΣ" καταχωρίζονται δωρεάν. Εἰδοποιήσεις καὶ διατριβὴ κατ' ὄποιον πῶν. Πᾶσα ἀποστολὴ ἀφορᾷ τὴν "ΣΑΛΗΠΙΑ" δέον νὰ διευθύνεται τῷ Συναρκτῇ Σ. ΧΥΜΟΥΖΙΟΥ εἰς Λεμεσό. Εἰρηὶ Σ. ΠΟΥΡΜΟΥΖΙΟΣ LIMASSOL.

Μὴ πράττε ἔργα τῶν ὀπίων ἢ ἐπιχειρήσεις σοὶ προξενεὶ ἐντροπῆν, διότι γρήγορα ἢ ὀργῇ θὰ φανερωθῶσι.

ΚΥΠΡΟΣ.

ΤΕΤΑΡΤΗ.

24, ΙΟΥΛΙΟΥ 1885.

Καὶ εἶδον καὶ ἰδοὺ μέλαν ἐκ Βορρᾶ ἀνυψούμενον νέφος καὶ ἐν τῷ νέφει φῶς, ἀλλ' οὐδὲν ἐν τῷ φωτὶ, καὶ ἐν τῷ φωτὶ κάτοπτρον καὶ ἐν τῷ κατόπτρῳ ἡ μεγάλη πόλις ἡ Βαβυλῶν, ἡ Λουδίνον κέκληται ἥς ὑπερθεν ἔστη τὸ νέφος. Καὶ εἶπε μοι υἱὸς ἀνθρώπου οὗ τὸ ὄνομα «Pall Mall» βλέψον καὶ ἰδὲ ὦ ἄνθρωπε σὺ ὁ προστασίαν τῆς δημοσίας ἡθικῆς ἀπαιτῶν καὶ διὰ τὴν πλεονασίαν τῶν ἀνηθικότητων δυσανασχετῶν, βλέψον στυγερῶ τῷ βλέμματι καὶ ἰδὲ ἐν τῇ Μητροπόλει ταύτῃ, ἐκ τῶν ἀνακτόρων τῆς ὁποίας ἔχεις τοὺς ἀρχηγούς, καὶ γινώθι ἐκ τοῦ δείγματος τὸ ποῖόν τοῦ πράγματός ὑπερ ἀπαιτεῖς.

Ἐν τῇ φωνῇ ταύτῃ ἐταράχθη τὰ ἐντός μου καὶ περιδεεὶ δλέμματι ἠτένιστα τῷ κατόπτρῳ. Καὶ εἶδον καὶ ἰδοὺ κόρας μυρίας κλαιούσας καὶ τὰς κόμιας τιλλούσας ὡς δεινὴν πεπονθῆσας συμφορὰν, οὐκ ἐτόλμων δ' ἐρωτῆσαι τί τὸ τῆς τσαούτης αὐτῶν θλίψεως αἴτιον. Στραφεὶς οὖν, τὸ τὴν διαταγὴν ταύτην δόν μοι πρόσωπον ἀνεζήτησαν, ἀλλ' ἐκεῖνο μόλις ἀνοῖξαν τὸ στόμα ἠρπάγη καὶ ἐν τοῖς δικαστηρίοις ἤχθη. Τούτῳ παρακολουθήσας ἴσταμαι ἤδη ἐξωθεν (κέκλεινται γὰρ αἱ θύραι) ἵνα τὴν ἀλήθειαν συλλέξω· μεταδῶ ταύτην ὡς ἔρει ὑμῖν. Σιγαῖτε οὖν...

Ἐπειδή τις καὶ ἐμάθαμεν τότε με εὐχαρίστησίν μας ὅτι ὁ Μεχεμέτ Ἄλη

Ἐφέντης βουλευτῆς ἀγκάλεσεν εἰς τὸ Συμβούλιον τὸν χωρικὸν παπᾶν, ποῦ ἔγραψεν ὁ «Χωριάτης», ὅτι ἐζήτησαν 2 γρόσια χρεωστούμενά του διὰ νὰ θάψῃ ἓνα παιδί, διὰ τοῦτο ἀγκαλοῦμεν καὶ ἔμεις κοντὰ τοῦ ἐνα βουλευτῆν ποῦ κηθῶ; εἶδαμεν εἰς ὄλας τὰς συνεδριάσεις; δὲν ἔκαμε τὸ χρέος του εἰς τὸ Συμβούλιον, ἀλλὰ ἐσυμφώνησεν με τοὺς ἀγγλους καὶ ἐφώνησε γ ἐς ὅποταν ἔλεγαν οἱ Ἑγγλέζοι γ ἐς καὶ ν ὀ ο ὀ ὅποτε ἔλεγαν ἐκεῖνοι ν ὀ ο ὀ.

Πρῶτα καὶ καλὴ ἀρχὴ, ἐφέντιμ ἔβη, ἐλείνος ὁ ἀντιπρόσωπος, [ποῦ ἂν τὸ θελήσης θὰ σοῦ πῶ καὶ ποῖου μέρους ἀντιπρόσωπος εἶνε καὶ πῶς τὸν λαλοῦν, ἀμμὰ ἀφοῦ σοῦ πῶ ὄλα τὰ κουσούρια του καὶ ὕστερα] πρῶτα καὶ καλὴ ἀρχὴ λοιπὸν, ἐφώνησε ν ὀ ο ὀ. μαζὺ με τοὺς Ἑγγλέζους καὶ ἐνεκήθησαν οἱ δικοὶ μας εἰς τὴν πρότασιν ποῦ ἔβη εἰς νὰ κάμουν νόμον ὅτι, ὅταν οἱ βοσκοὶ ἐνὸς χωρίου ταΐζουν τὰ σπέρματα, τὰ ἀμπέλια κτλ. εἰς μέρος παράμερον ἢ τὴν νύκταν ποῦ δὲν τοὺς βλέπει κανένας νὰ μὴ ζητᾶ τὸ δικαστήριον δύο μάρτυρας, ἀλλὰ νὰ καταδικάζῃ ὄλους τοὺς βοσκούς τοῦ χωρίου διὰ νὰ μολογοῦν τὸν ζημιωτὴν καὶ νὰ μὴ κάμνουν χαττίρια εἰς τὸν ἀρκατάση τους ζημιωτὴν. Δεύτερον. κουσούριν (με συμπάθειο λέγω τα κουσούρια ἐγὼ, ἀλλ' ἐὰν ἡ εὐγενεία σου καὶ ὁ λαὸς Τούρκων καὶ Χριστιανῶν τὰ κρίνῃ πῶς δὲν εἶνε κουσούρια, πέ μου το νὰ γράψω πῶς εἶνε

καλὰ καὶ ἐπιτινεμένα πράματα διὰ νὰ διαλέξῃ ἄλλην φορὰν ὁ λαὸς ὄλον τέτοιους νὰ στέλλῃ εἰς τὸ Συμβούλιον ποῦ ἔβη τὸ γ ἐς καὶ τὸ ν ὀ ο ὀ). Καὶ λοιπὸν ἐφέντιμ ἔβη, δεύτερον κουσούριν ἔκαμε ποῦ εἶπε ν ὀ ο ὀ εἰς τὴν πρότασιν τοῦ δικοῦ μας νὰ γείνη ἡ ἀδεία τοῦ κυνηγίου 5 τελίνια ἀντὶ 10, ὥστε ποῦ νὰ δύναται κάθε πτωχὸς ποῦ πιάσει ττουρέκιν 5—6 φορὰς μόνον ὀλόγγρα ταῦ χρόνου νὰ πέρνῃ ἀδείαν διὰ νὰ μὴ πέφτῃ εἰς τὸν πελᾶν ὅποτε πιάσῃ τὸ ττουρέκιν του διὰ νὰ πάγῃ νὰ γυρίσῃ τὸ πο σ τ ἄ ν ι ν του ἢ τὸ ἀ μ π ἔ λ ι ν του καὶ ἂν εὑρῇ κανένα λκῶν ποῦ τοῦ τὰ τρώγει νὰ τὸν πέξῃ.

Τρίτον κουσούριν, ἐφέντιμ ἔβη, ἔκαμε ποῦ εἶπε ν ὀ ο ὀ με τοὺς Ἑγγλέζους καὶ ἐχάλασεν τοὺς δικοὺς μας ποῦ ἠθέλησαν νὰ γράψουσιν οἱ Ἑγγλέζοι πάνω εἰς τὰ μερκεῖλια τὴν ἡμέραν τοῦ μηνὸς καθὼς τὴν γνωρίζομεν ἡμεῖς καὶ Τούρκοι καὶ Χριστιανοὶ ἀπὸ τὸ φεττικτὲν, ἤγουν νὰ γράφουν καὶ φράγκικα καὶ ρωμαϊκὰ τὴν ἡμέραν τοῦ μηνὸς καθὼς ἔκαμεν καὶ ἡ Τουρκία, διὰ νὰ γνωρίζῃ ὁ χωρικός τὴν ἡμέραν τῆς δίκης του καὶ νὰ μὴ κάμνῃ λάθος καὶ νὰ πληρώνῃ πρόστιμον. Ἐμάθαμεν μάλιστα πῶς τὴν ἡμέραν ἐλείνην ἐσηκώθη ὁ προκομμένος μας, ἐφέντιμ ἔβη, καὶ εἶπε νὰ γράφουν μόνον μίαν χρονίαν, καθὼς τῶρα τὰ φ ρ ἄ γ κ ι κ α, διότι ἂν γράφουν καὶ τὴν ἡμέραν τοῦ Χαζιρᾶν (Ἰου-

νίου) και Ττεμούζ (Ιουλίου) κλπ. καθώς την γνωρίζουν οι Κυπριώτες, εννά ζητήση και κείνος να γράφουν τρεις ή μέρας, ήγουν και άράπικα διά να γίνη κάρμα καρισία και έψήφισε με τους Έγγλέζους και έμεινε μόνον ή φράγκικη ήμερομηνία. Θέλετε και άλλο; ακούτατε και αν μπορήσ, έφέντιμ έβετ, μίν θυμώσης και μίν τόν πέψης 'ς τόν διάολον ενένον τόν άντιμουτσουνον. Πτον ο ίδιος ένας από την έπιτροπήν ποδ έκατέβασε μερικους μισθους τους Έγγλέζους ποδ πένουν με τας χιλιάδες τας λίρας, ενφ οι φτωχοί Κυπριώτες με τὰ σελίνια μόνον: υπέγραψε πρώτος εις τὸ γράμμα τῆς έπιτροπῆς ποδ έλεγε να τους κατεβάσουν και έμω; άμα ειδε τους Έγγλέζους και εκραζώσαν, έγύρισε και ειπε μετά τους ν ο ο υ .

Θέλετε και άλλο;—Οι δικοί μας ήθελαν να βάλουν εις τόν νόμον, εταν ενός φτωχού πουλιέται τὸ μάλιν του για χρέος ή για μίριν να μη μπορουν να του πουλήσουν τὸ ζευκάριν του, ένα θονικόν, την προβιζιόναν των παιδιών του για ένα μῆνα και τὸ εναν κάρτον των χωραφιων του για των δενδρων του και εκεινος, έφέντιμ έβετ, ο λεγάμενός μας εφώναζε μαζί με τους Έγγλέζους: ν ο ο υ και δεν έγινεν αυτὸς ο νόμος για την φτωχολογιάν.

Ακουσε και άλλο γουρσουλίκι του, έφέντιμ έβετ, οι δικοί μας ήθελησαν να κάμουν νόμον να ορίζουν οι άζάδες του κάθε χωριου ποτε ν' αρχίζου) να ριφτουν τα χαρουπια και ποτε ν' αρχίζου) να τρυγουν εις κάθε μερραν δια να μη γαλα τὸ πράγμα και βγάλλουν κακὸν ονομα τα μαξούλια της Κύπρου και δεν πουλουνται εις καλας τιμάς και εκεινος έβαλε τὸ χέριν του εμπρός εις τὸ στόμαν του για να μη ακούτη. άλλος και ειπεν εις τόν φίλον του τόν Ουσειν έφέντην να πῆ τὰ εναντία και να μη γείνη ο νόμος εκεινος, επειδήτις δεν τόν ήθελαν οι Έγγλέζοι.

Αυτὰ για την ωραν έμαθα: υστερα αν μάθω και άλλα κουσουρια του εννά τα γράψω για να τόν άγκαλέσης του χρόνου εις τὸ μετζιλισιν, αν μείνη και ποδ χρόνου καθως άγκαλέσες τόν Παπάν για τα δηδ γρόσια και να τόν κάμης και εκεινον ρεζιλιν καθως ποδ ταιριάζει.

ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΕΞΩΤΕΡΙΚΑΙ.

Ίσχυρά ρωσική δύναμις προήλασε

πρός τὸ Ζουλφικάρ. Οι Ρώσοι εισέρχονται εις τὸ Περσικὸν ἔδαφος, ὡσεὶ εισέρχονται εις τὸ ρωσικόν. Ἐξ Ἀσχαβὰδ ἀποπέλλονται πλείστοι καὶ σημαντικαὶ ἐπικουρίαι τοῖς Ρώσοις. Οἱ Ἀφγανοὶ διατελοῦσιν ἐν ἀγωνίᾳ καὶ ἀμηχανίᾳ, ἀλλὰ φαίνονται ἀποφασιστικοί. Πιστεύεται ἔτι ὁ συνταγματάρχης Ἀλικάνωφ ἀπόρασιν ἔχει νὰ ἐπισπεύσῃ τὸν πόλεμον καὶ ὅτι ἐξαπατᾷ τὸν Τζάρον. Ἐπὶ τῇ προελεύσει τῶν Ρώσων οἱ Ἀφγανοὶ προσεκάλεσαν τὴν ἀγγλικὴν ὀροθετικὴν ἐπιτροπὴν νὰ μεταβῆ εἰς Χεράτην ὅπως διευθύνῃ τὴν ἀμυναν τοῦ φρουρίου τούτου. Ἀφ' ἑτέρου ὁ στρατηγὸς Κομαρώφ ἀγγέλλει ὅτι οἱ Ἀφγανοὶ προσήγγισαν ταῖς ρωσικαῖς προφυλακαῖς αἰτίνας ἔμειναν ἀκίνητοι καὶ τηροῦσιν ὅλως ἀμυντικὴν θέσιν. Δὲν εἶνε λοιπὸν δύσκολον νὰ ἐπαναληφθῇ καὶ ἐνταῦθα τὸ πικινίδι τῆς Πενταεγ. καὶ οὕτω νὰ δοθῇ ἀφορμὴ πρὸς ἔκρηξιν τοῦ πολέμου. Τὰ πράγματα ἐν τούτοις εἶνε σοβαρώτατα.

—Οἱ κάτοικοι τῆς συνοικίας Γενιμεχανέν ἐν Ὀρτάκιοι τῆς Κων]πόλεως διατελοῦσιν ἀπὸ τινος καιροῦ ἐν μεγάλῃ ἀνησυχίᾳ, διότι ἅμα νυκτώσῃ ἐξακολουθοῦσι τακτικοὶ λιθοβολισμοὶ κατὰ τῶν οἰκιῶν παρατεινόμενοι ἐπὶ ὥρας πολλὰς· πολλῶν δὲ παραθύρων αἱ ὑαλοὶ συνετρίβησαν. Ἐξ ἧ' ἑπτὰ ὑποπτοὶ συνελήφθησαν καὶ ἐφυλακίσθησαν, ἀλλ' ἐπειδὴ οἱ λιθοβολισμοὶ ἐξηκολούθουν ἐνῶ ἐκεῖνοι ἦσαν ἐν τῇ φυλακῇ ἀπελύθησαν. Τὰ γραβια καὶ οἱ ἀπλοικοὶ κάτοικοι τῆς συνοικίας θεωροῦν τοὺς λιθοβολισμοὺς ὡς ἐνεργουμένους ὑπὸ βρουκολάκων ἢ ἐξωτικῶν. Φαντάσθητε λοιπὸν συναικίαν ὀλόκληρον διατελοῦσαν ἀνάστατον ἐφ' ὄλην τὴν νύκταν, διότι οἱ κ. κ. βρουκόλακες διασκορπίζουσι παννυχί ρίπτοντες πέτρας καὶ συντρίβοντες παράθυρα, λαμπύρας καὶ κάπου κάπου καὶ καμὴν κεφαλὴν εὐτραφοῦς ἀρμενίου, (διότι ἀρμενικὴ ἡ συνοικία). Ἐδῶσαν rendez-vous ἐκεῖ οἱ ἔγχονοι τῆς Αὐλῆς καὶ τοῦ Βελζεβούδ καὶ παίζουσι τὸ τόπι των νομίζοντες τὰς λείας ὡς πορτελάνη κεφαλὰς τῶν κατοίκων ὡς κανὲν ντζούζ-μειδάνιον ἐφ' οὐ κυλινδοῦν ιαραχωδῶς τὰ λίθινα τόπιά των. Γραῖα τις ἀρμενία ἐβεβαίου μεθ' ἔρκου ὅτι εἶδεν ἢ τάλαινα περὶ τὴν 2 ὥραν τῆς νυκτὸς τουρκιστί, μέλανα πετεινὸν διερχόμενον σοβαρῶς τὴν συνοικίαν καὶ προσκαλοῦντα εἰς τὸ

πικινίδι τοῦ; ἀοράτους συντρόφους του. Ἐτερός τις Ἰουδαῖος ἀναφέρει ὅτι εἶδεν ἐγειρόμενον ἐκ τοῦ μνήματος σεβασμιόντινα γέροντα καὶ κατερχόμενον βραδέως τὰς κλιτύας τῶν Ἰουδαϊκῶν μνημάτων. Ἄλλη τις εἶδε γυναῖκα λευχείμονα, ἐρυθρὰ φέρουσαν ὑποδήματα διερχομένην τὴν συνοικίαν. Τίς ἠξέυρει; Ἴσως ἦσαν οἱ σύντροφοι τοῦ πετεινοῦ. Ἐρωτηθεὶς μάντις Ἰουδαῖος ἀπεφώνησε ὅτι πρέπει νὰ κενωθῶσιν αἱ οἰκίαι τῆς συνοικίας, διότι τὸ πνεῦμα [τὸ στοιχεῖο] τῆς συνοικίας μέλλει νὰ συζευχθῇ ἐρατεινὴν τινα νεράιδα καὶ ἀπήτει νὰ κενωθῶσιν αἱ οἰκίαι τῶν ὁποίων τὰς ὑαλοὺς συνετρίβεν ὅπως ἐκεῖ τελεσθῶσιν οἱ γάμοι του ἐν πάσῃ, μεγαλοπρεπείᾳ. Τρεῖς λόχοι στρατοῦ μετὰ φανοῦ καὶ φώτων βεγγαλικῶν περιέζωσαν τὴν ἀπειλουμένην συνοικίαν, οἱ δὲ δαίμονες πτοηθέντες δὲν ἐτόλμησαν νὰ παίξουν τὸ πικινίδι του; τὴν νύκτα ἐκείνην. Φοβοῦνται καὶ οἱ δαίμονες τὸ φῶς! Καὶ τῶρα; Περίτρομοι οἱ κάτοικοι τῶν ἀπειλουμένων οἰκιῶν ἐγκαταλείπουν ὁ εἶ; μετὰ τὸν ἄλλον τὰς οἰκίας των, ἢ δὲ μετανάστευσις αὕτη ἀποκληθήσεται ὑπὸ τῆς ἱστορίας Ἀρμενικῆ μετοικεσία ἐξ Ὀρτάκιοι.

[Ἐκ τοῦ "Νεολόγου"]

Κατὰ τὴν «Ἀκρόπολιν» Ἀθηνῶν ἐφονεύθη Κύπριος ἐργάτης ὑφ' ἑτέρου συμπατριώτου του μεθ' οὗ πρὸ ἡμερῶν ἐιργάζετο ἐν Κηφισσίᾳ. Ἐνῶ ἐκάθητο ἀμφοτέροι ἐν τινι καφενείῳ, ὁ φονευθεὶς, κατόπιν φιλονεικίας ἐρεθισθεὶς, εἶχεν ἐξαγάγει ρεβόλβερ ἵνα πυροβολήσῃ κατὰ τοῦ συνεργάτου καὶ συμπατριώτου του, ἀλλ' ὁ δεύτερος οὗτος δι' ἐπιτηδεύας στροφῆς προφθάσας ἐπληξε τὸν ἐξαγαγόντα τὸ ρεβόλβερ δι' ἐγγειριδίου εἰς τὸν θώρακα, ἐξ οὗ καὶ ἀμέσως ἐξέπνευσεν. Ὁ φονεὺς συνελήφθη καὶ κρατεῖται εἰς τὴν φυλακὴν.

Ἀγνοοῦμεν τίνες οἱ Κύπριοι οὗτοι ἐζητήσαμεν ἡμῶς πληροφορίας καὶ ἀφοῦ μᾶθωμεν θέλομεν δημοσιεύσει τὰ ὀνόματά των.

—Εἰς τὸ πανεπιστήμιον τοῦ Μονάχου ἐφοίτησαν κατὰ τὸ παρελθὸν ἐξάμηνον 2825 σπουδασταί. Τούτων 119 ἦσαν τῆς Θεολογίας, 889 τῆς Νομικῆς, 12 τῆς Πολιτικῆς Οἰκονομίας, 108 τῆς δασονομίας, 975 τῆς ἰατρικῆς, 571 τῆς φιλολογίας, 154 τῆς φαρμακευτικῆς σχολῆς.—Οἱ φοιτηταί τῆς Ἐρλάγγης

ἀνήθου κατὰ πρώτην φοράν ἀπὸ τῆς συστάσεως τοῦ Πανεπιστημίου εἰς 810 ταῦτο λεκτέον καὶ περὶ τοῦ Πανεπιστημίου τῆς Ὑβίγγης, εἰς ὃ ἐφοίτησαν 1422 σπουδασταί.

— Γνωστὸν ἐστὶ αἱ γαλλικαὶ Βουλαι ἐψήφισαν εἰκοσακισχίλια φράγκα διὰ τὴν κηδείαν τοῦ Βίκτορος Οὐγώ. Ἄλλὰ διὰ τὴν κηδείαν ταύτην ἐδαπανήθησαν 101,000 φρ. ὥστε ὑπεβλήθη ἤδη πρότασις εἰς τὰς Βουλὰς πρὸς συμπλήρωσιν τῆς πιστώσεως.

— Τὰ ἡμερομίσθια τῶν θεριστῶν εἰς τὴν ἐπαρχίαν Λαρίσσης ἐφθασαν εἰς γρόσια 45—55 δι' ἕκαστον ἄτομον ἐνῶ ἄλλοτε μόλις ἐφθασον εἰς γρ. 10—15.

— Κατὰ τηλεγράφημα ἐκ Λονδίνου ἐπὶ τῆς Ἰνδικῆς ὑπουργὸς ἔλαβε σπουδαιότατον κρυπτογραφικὸν τηλεγράφημα.

ΦΥΡΔΗΝ ΜΙΓΔΗΝ.

Ἡ πόλις ἡμῶν προσεκτήσατο καὶ ἕτερον ἰατρὸν, τὸν ἐκ Καρτανιάς τῆς Θεσσαλίας κ. Μ. Δημάκην, ἀποπερατώσαντα τὰς ἰατρικὰς σπουδὰς του ἐν Ἀθήναις, κατοπιν δὲ εἰς Παρίσιου; μεταβάντα καὶ ἐπὶ τρία κατὰ συνέχειαν ἔτη τελειοποίησαντα ταύτας διὰ τῆς καθημερινῆς ἐν τῇ κλινικῇ πείρας καὶ ἐφαρμογῆς τῆς ἐπιστήμης του καὶ διὰ τῶν ἀρμοδίων πτυχίων ἐξ ἀμφοτέρων τῶν μερῶν τούτων ἐφοδιασθέντα. Κατοικεῖ ἐν τῇ οἰκίᾳ τοῦ κ. Θεμιστοκλέους Κ. Συμεωνίδου [πλησίον τῆς Ἐκκλησίας ἀγ. Νάπας], δέχεται δὲ ἐπισκέψεις ἀπόρῳ δωρεάν κατὰ πᾶσαν Τρίτην καὶ Σάββατον ἀπὸ τῆς 3 μέχρι τῆς 4 μετὰ μεσημβρίαν.

Τὴν Δευτέραν (22 Ἰσταμένου) ἀφίετο ἡ "Πούνα", μεταφορικὸν ἀγγλικὸν, κομίσσα σα περὶ τοὺς 350 στρατιώτας ἐν οἷς καὶ πολλοὺς ἀθροεῖς. Ἄδειται ὅτι μέχρι τῆς 15ης προσεχοῦς μηνὸς καὶ ἄλλος μέχρι 5 χιλ. στρατὸς θὰ ἀφίχθῃ ἐνταῦθα, τρία δὲ τάγματα θὰ διαχειμάσωσιν ἐν Κύπρῳ. Πάντα ταῦτα ὁμοῦ; θὰ ρυθμισθῶσιν κατὰ τὴν τροπὴν ἣν τὰ πολιτικὰ ζητήματα Ἀφγανιστάν καὶ Αἰγύπτου θὰ λάβωσι. — Κατὰ τηλεγράφημα φθάσει κατ' αὐτὰς εἰς Λάρνακα ὁ τὴν Μεσόγειον περιοδεύων Ἰταλικὸς σκόλος, ἐκεῖθεν δὲ ἀφίχθησεται καὶ εἰς Λεμεσόσιν.

Ἄλλοίμονον! Ὁ μόνος πρὸς τὴν ἀποβήθραν περίπατος τῶν οἰκογενειῶν ἐκλείσθη πλέον δι' αὐτὰς διότι, χάρις εἰς τὸ φιλελεύθερον τῆς Κυβερνήσεώς μας, κατεσχέθη οὐ πρὸς καθ' ὁλοκλήριαν ὑπὸ ἀσέμνων καὶ αἰ

σχρολόγων Μυχδαληνῶν καὶ τῶν ταύτας ἀκολοθούτων ἐτι αἰσχροτέρων πειλατῶν των. Οὐδέποτε ἐφραναζόμεθα ὅτι εἰς τοιοῦτον σημεῖον ἐξαχρειώσεως τῆς δημοσίου ἠθικῆς θὰ ἐπέτρεπεν ἡ Κυβέρνησις; ν' ἀφίχθῶμεν φαινομένη ὄλω; ἀπχθῆ; καὶ ἀδιάφορος; εἰς μυρίας αἰσχρολογίας ἐκπτομιζόμενα; ἐν μέσῃ ὁδῷ καὶ δημοσίου; περιπάτοις ἐπὶ παρουσίᾳ αὐτῶν τῶν ἀστυνομικῶν ὄργάνων τῆς. Οὐδέποτε λέγου ἐφραναζόμεθα ταῦτα, ἀλλ' αἱ τελευταῖαι ἀποκαλύψεις τῆς "Pali Mali" μᾶ; ἀπήλπισαν πλέον, διότι, ὡ; λέγομεν ἡμεῖς; οἱ Κύπριοι, "τὸ ψάρι, ποῦ τὴν κεφαλὴν ἐρωμᾷ". Ἐν τούτοις ἐλπίζομεν ὅτι καὶ τῆς "Pali Mali" τὰ γραφόμενα ὑπερβολικὰ εἶνε, καὶ φροντίς πρὸς περιστολὴν τῶν ἀσέμνων γυναικῶν τε καὶ λόγων θὰ ληφθῆ ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεώς μας;

Λάρνακι τῆ 24 Ἰουλίου 1885.

Πρὸς τὴν ἀξιότιμον Σύστασιν τῆς "Σάλπιγγος".

Πρὸ τινῶν ἡμερῶν περιεργόν τι συνέβη ἐνταῦθα, ὅπερ μεγάλην ἐκπληξιν ἐποίησεν εἰς πολλοὺς, οὔτινες ἀνεφώνησαν ὅτι ἀληθῶς; "οὐδὲ Τούρκικα".

Πρὸ ὀκτῶ περίπου ἐτῶν ἠγόρασαν τινες ἐνταῦθα πρᾶ τινος Μουσταφᾶ μετὰ καὶ τῶν ἐπιστήμων τίτλων, χωράφιον πλησίον τῆς Λάρνακας; κείμενον ἀντὶ εἰκοσιπέντε λίτρῶν ἀγγλικῶν, ἐξώδευσαν δ' ἐνοσιεῖται ἄλλα τόσα, ἴσως, πρὸς καλλιέργειαν αὐτοῦ. Πέρουν ὁ Μουσταφᾶ; οὗτος ἀπέθανε κατὰ χρεωσ; οἱ δανεισταί του; ἀπελθόντες εἰς τὸ εὐλογημένον γραφεῖον τοῦ Ταποῦ, ἔμαθον μετὰ χαρᾶς ὅτι ὑπάρχει γεγραμμένον ἐπ' ὀνόματι τοῦ χρεώστου των πρὸ δεκατριῶν ἐτῶν τὸ ἄνω ρηθὲν χωράφιον καὶ ὅπερ θεβαίω; τῷ ἀνήκε μέχρι τῆς σήμερον!!!

Ἐξεδόθη λοιπὸν δικαστικὴ ἀπόφασις ἵνα τὸ χωράφιον πωληθῆ διὰ δημοπρασίας διὰ νὰ πληρωθῶσιν οἱ δανεισταί του; μετ' ὀλίγας δ' ἡμέρας ἠγόρασεν αὐτὸ ὁ κ. . . ἀντὶ τῆς εὐτελοῦς τιμῆς; ἐξακοσίων μόνον γροσίων χωρὶς νὰ ἐξετάσῃ καλῶ; οὔτε ὁ νέος; ἀγοραστής ποῦ ὑπῆρχε τὸ χωράφιον τοῦτο. Προσκλήθει; ὁ τῆς Λάρνακας; μουκτάρης ἵνα ἐπικυρώσῃ τὸ πρὸ τῆς κατακυρώσεως; ἀπαιτούμενον μορτυρικὸν ἀπεποιήθη, διότι ἐγνώριζεν ὅτι ὁ μακαρίτης Μουσταφᾶ; δὲν εἶχε χωράφι, ἀλλ' οἱ ὑπαλλήλισκοι τοῦ Ταποῦ τὸν ἠπέλησαν ὅτι θὰ τῷ ἐπιβληθῆ πρόστιμον ἂν δὲν σφραγίσῃ!!!

Λαβόντες ἐν τούτοις γνώσιν τῆς πωλήσεως ταύτης οἱ πρὸ ὀκταετίας; ἀγορασταί ἔσπευσαν πᾶραυτα ὅπως; δι' ἀναφορᾶς των ἐκθέσωσι τὰ γεγονότα τῷ διοικητῇ, συνάμα δὲ ἀπέδειξαν διὰ τῶν εἰς χεῖρας των κοτζαβάνων ὅτι τοῦτο ἀνήκεν εἰς αὐτοὺς καὶ τοιοῦτοτρόπως ἠδυνήθησαν νὰ γλυτώσωσι τὸ κτῆ

μά των ἀπὸ τὰς χεῖρας τῶν δανειστῶν τοῦ προκατόχου. Ἡ δὲ Κυβερνητικὴ ἀπάντησις ἦτο μόνον ὅτι εἶνε "λάθος τοῦ Ταποῦ". Ἀκουσατε τὴν ἀπάντησιν ταύτην καὶ μὴ φριξήτε, καὶ μὴ ἀνυπομονήσητε ὅτι καὶ ἡ ζωὴ καὶ ἡ τιμὴ ἀλλὰ καὶ ἡ περιουσία μας; διακινδυνεύει, ἀφοῦ με ἐν λάθῳ; τῶν ἀγαθῶν κκαττιπαδων καὶ λάθος; τὸ ὅποσον μένει ἀδιόρθωτον ἐπὶ ὁ ὅλα ἔτη, χάνει τις τὸ κτῆμά του!!! Καὶ ποῖα λοιπὸν πίστις μᾶς; μένει πλέον εἰς τὸ Τετέρῃ Χακκανη ὅταν ἀφοῦ ἀπολέσω ἕκ τινος περιστατικοῦ τοὺς τίτλους μου; ἀπόλλυμι; πλέον καὶ τὴν περιουσίαν μου;

Ὁφθαλμὸς περιεργου.

Υ. Γ. Τὴν παρελθούσαν Κυριακὴν ἐξέλεγη Ἐπιτροπὴ τῶν ἐκπαιδευτικῶν καταστημάτων, σήμερον ὁμοῦ; κυκλοφορεῖ εἰδοποίησις ὅτι περαιτεῖται ἡ νέα αὕτη ἐπιτροπὴ πρὶν ἢ συνεδριάσῃ. Ἀκηδία πλέον καὶ ἀμεριμνησία περὶ παντὸς κοινοῦ.

Χθὲς ἐγένετο ἀρπαγὴ κόρης τινὸς ἐκ τοῦ χωρίου Μ. νόγια, ὃ δὲ πατὴρ αὐτῆς ἦλθεν ἐνταῦθα ἀναζητῶν αὐτήν. Ὡ; λέγεται οἱ νεοὶ Πάριδες τῆς νεαρᾶς; Βλένης; εἶνε δύο Τούρκοι οἵτινες ἔφερον αὐτήν εἰς Λάρνακα ὅπου καὶ τὴν ἔχρυν κρυμμένην.

Τὰ Δικαστήρια ἔκαμαν παύσεις ἀπὸ σήμερον μέχρι τῆς 3 προσεχοῦς Σεπτεμβρίου.

Φίλι Σαλπικιτά.

Συμβουλευόμεν τὸν κ. Α. Χ. Π. σὺν τῇ θέσει ἣν κατέχει νὰ μὴ ζητῆ νὰ γίνῃ καὶ ὑπαστυνόμος, διότι ζητῶν τις νὰ ἐμποδίσῃ τινὰ λουόμενον ἐν τῷ λιμένι δὲν εἶνε ἐργασία ἀνήκουσα πρὸς αὐτὸν νὰ ἐξετάσῃ, εἰμὴ τῆς Ἀστυνομίας.

Ὁ κ. ὑπαστυνόμος; μας εἶνε εἰς θέσιν ἀρκετὰ ἀνεπτυγμένην ὥστε νὰ φροντίσῃ περὶ τῶν τοιοῦτων; εἶνε νέος; γνωρίζων πᾶσαν γλῶσσαν, καὶ περὶ παντὸς; συζητουμένου ἀντικειμένου; τί νομίζεις;

Κυρήνεια 26 / 85.

Ὡ; γράφουσιν ἡμῖν ἐκ Λευκωσίας; ἐξέλεγη πρὸ τινῶν ἡμερῶν ἐπιτροπὴ τῶν ἐκπαιδευτικῶν καταστημάτων συνιστάμενη ἐκ τῶν κ. κ. Σ. Κυριακίδου, ὡ; ταμίου, Χρ. Σεβέρη, Π. Γ. Μιχαηλίδου, Τ. Πασχαλίδου, Κ. Λυσανδρίδου καὶ Γ. Ν. Παπαδοπούλου ὡ; γραμματέως. — Ὁ κ. Σίγαρ Πρόεδρος τοῦ Ἐπαρχ. Δικαστηρίου Λευκωσίας; ἀνεχώρησεν εἰς Ἀγγλίαν ἐπὶ ἐξαμηνίῳ ἀδείᾳ ἀπουσίας. — Ἡ Α. Μ. ὁ Ἀρχιεπίσκοπος; ἀνεχώρησε χάριν ἐξοχῆς; εἰς τὴν Μονὴν; ἀγ. Ἡρακλειδίου ἐνθα; θέλει διαμείνει τινὰς ἡμέρας καὶ εἰτα; ἀρξήσῃ τῆς περιοδείας; αὐτοῦ ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ Ὀρεινῆς. — Οἱ πυρετοὶ ἐπιτείνονται.

Μ Α Κ Ε Δ Ο Ν Ι Α .

ΑΣΜΑ Α ὑπὸ Π. Σουδ. σδ.

ΕΞ ΟΙΚΡΙΣΘΑ ΤΑ ΒΕΛΗ

(συνέχεια)

Ἐξίττει εἰς τὴν πτώσιν τῆς τῶν Ἀθηναίων ἡ πόλις
τῆς Θράκης τὴν βοήθειαν καὶ τῆς Μακεδονίας,
Ἄλλ' ἦλθον εἰς ἀπαιτήσιν ἐκ τῆς Ἑλλάδος ὅλη,
Ἦχοι τριγμῶν ἀλύσσεων καὶ φθογῶν ἀγωνίας.
Ποῦ εἶνε νῦν ὁ Φίλιππος; Ποῦ εἶναι ὁ Φωκίων;
Φρουρῶν Λατίνων ἀντηχεῖ κραυγὰς τὸ Ἐρεχθίδιον.

Ἐκ τῶν ἰδίων σου βελῶν τὸ στήθος σου ἐπάνει . . .
Τοῦ Ὀλυμπίου σου Διὸς τὰς αἰωνίους στήλας
Με πύργον δημεγερτικὴν εἶχε συντρίψει μόνη
Καὶ διεδέχθη ὑπ' αὐτὰς τὸν Φίλιππον ὁ Συλλυκίς.
Ἄν ἡ πικρὰ μετάνοια δὲν ἀνορθεῖ τὰ Κράτη,
Συντρίχει ὅμως Πρόνοια τὰ ἔθνη ὑπερτάτη!

Ἰπὸ τοὺς ξένους ἔπεσαν οἱ τοπικοὶ σου θρόνοι,
Ὡς δάφνης φύλλα ἔρρευσαν οἱ χρόνοι τῆς εὐκλείας,
Ἄλλὰ τὸν πατριωτισμὸν διέσωσαν οἱ χρόνοι
Ἄστρα ὑπὸ τὰς πυκνὰς νεφέλας τῆς δουλείας.
Ἰπὸ τὴν τέφραν ἠῤῥξαν τὸ πῦρ τοῦ πνεύματός σου
Καὶ λάβαν ὁ ἐντάφιός ἐκράτει παγετός σου.

Διέσχισε τὰ κύματα τῆς Ἐρυθρᾶς Θαλάσσης
Ἡ ἔθνικὴ σου κίβωτός μετὰ τὸν Σταυρὸν σημαίαν,
Διήλθες τῶν ἐρήμων σου τὰς ἀχάνεις ἐκτάσεις
Κ' ἐρρίφθης εἰς τὸν Ὀλυμπον μ' ἀντάρτιδά ρομφαίαν.
Ἄλλὰ ἐκ τοῦ Ὀλύμπου σου πρὸ τῆς Μακεδονίας
Ὅποιος ἡ καρδία σου ἠσθάνθη ἀγωνίας!

Καὶ δούλην καὶ κυρίαρχον σ' ἐθαύμασεν ἡ Δύσις!
Ἄγία καὶ φιλόσοφος κ' εἰς τὸν ἐγωῖσμόν σου,
Ἡ παλλουσα τὸ δόρυ σου, ἡ σύρουτα ἀλύτσεις,
Φῶς καὶ ἀγάπην ἔχεις μετὰ τὸν πολιτισμὸν σου!
Θάρρει, Ἑλλάς μου! Ὁ Θεὸς ποτὲ τοῦ δὲν κρημνίζει
Τὸ ἄστρον ὅπερ ἔστησε τὰ ἔθνη νὰ φωτίζη.

ΑΣΜΑ Β'.

ΤΙΝΕΣ ΣΕΙΣ ΕΙΣΘΕ;

Διότ' ἡ ἐγωῖστικὴ Ἑλλάς τῶν πάλαι χρόνων
κατὰ παντός ἐγωῖστοῦ Ἄνδρός τῆς ἡγωνίας
Κ' ἐλάκτισε τὸν Φίλιππον ὡς ἐλευθεροκτόνον,
Δὲν εἶνε χώρα Ἑλληνικὴ καὶ ἡ Μακεδονία;
Ἐὰν τοῦ Αἴμου ἡ κοιλάς Ἑλληνικὴ δὲν εἶνε
Ἔστωσαν χωραὶ Καφρικαὶ κ' ἡ Σπάρτη κ' καὶ Ἀθήναι!

Ἄλλ' ἂν δὲν εἶν' Ἑλληνικὴ ἡ γῆ τῶν Μακεδόνων,
Ποίη ἡ ἔθνικότης τῆς καὶ ὁ φυλετισμὸς τῆς;
Ὅποιαν γλῶσσαν ὀμιλεῖ πρὸ τριαχιλίων χρόνων;
Ὅποια ἡ θρησκεία τῆς καὶ ἡ ἰματισμὸς τῆς;
Τὴν περικεφαλαίαν τῆς, τ' Ἀχαικὸν τῆς κρᾶνος
Περιεβλήθησαν ποτὲ Λυδὸς ἢ Τουρκομάνος;

Ἄν τὴν ὀρθοδοξίαν τῆς εἶχ' ἡ πολυθεία,
Ὀρθόδοξοι ὡς Λάκωνες ἦσαν οἱ Μακεδόνες,
Εἰς τὴν Ροδόπην ἔπεμπε χρησμούς τῆς ἡ Πυθία,
Καὶ θύοντας εἰς τοὺς Δελφοὺς τοὺς εἶδον οἱ Αἰῶνες.
Εἰς τὸν ναὸν τῆς Δήμητρος μετὰ στάχεις καὶ μετὰ μύρτα
Ὡς Ἀθηναῖοι, ὡς Ἀρκὰς ὁ Μακεδὼν ἐσκίρτα.

Καὶ ἔταν τοῦ ἰδανισμοῦ αἱ προσωποποιήσεις
Εἰς μίαν τρισυπόστατον ὑπέκληψαν Τριάδα,
Πρὸς Μακεδόνας ἤχησαν αἱ πρῶται προσφωνήσεις
Τοῦ Παύλου, πρὶν εἰς Βάπτισμα καλέσῃ τὴν Ἑλλάδα [1]
Οἱ Μακεδόνες ἔκτοτε διὰ τοῦ αἵματός των
Τὰ ἄρθρα τῆς Ἑλληνικῆς στηρίζουν πίστεως των.

[1] Ἴδε τὰς πρὸς τοὺς Θεσσαλονικεῖς ἐπιστολάς Παύλου τοῦ οὐρανοβάμονος.

Οἱ τὴν Μακεδονίαν μαζὶ ζητοῦντες τίτες εἴθε;
Ἡ ἀνθρωπότης τὰς καλεῖ περιέργως, προβῆτε!
Μὲ βδελυγμῶν ἐρωτοῦν τὰ ἔθνη πῶς καλεῖσθε;
Ἐπώνυμον δὲν ἔχουσιν οἱ νόθοι καὶ οἱ ἀλλοτρίοι
Τοῦ Κόσμου τὸ κριτήριον τοῦ βίτου, τὰς προσμένει,
Περγαμηνὰς πολιτισμοῦ ζητεῖ ἡ οἰκουμένη.

Ῥωμοῦνοι! Σέρβοι! Βούλγαροι! Ναι, Σαί; ἄλλ', εἰπατέ μου.
Σεῖ; εἴθε τίτες; ἔχετε καθόλου ἱστορίαν;
Τόσον πτωχὰ ἐπίβητα δὲν ἤκουσα ποτέ μου.
Καὶ σεῖ; λοιπὸν εἰς τῶν ἔθνων βιοῖτε τὴν χορείαν;
Τῆς χώρας τ' Ἀλεξάνδρου μαζὶ λοιπὸν ὡς κληρονόμοι
Ἰψοῦσθε εἰς τοὺς ὕψους καὶ σεῖ; καὶ σεῖ; ἀκόμη;

Καὶ Ὀστρογότθους ἤκουσα, Κίπρους, Γαλλάτας, Οἰνοῦς,
Ἦκουσα Τούρκους, Ἀραβίαι, Πέρσαι, Λυδοὺς, Τυρίου;
Ἄλλὰ τοὺς Σέρβους πάποτε, οὐδέποτε Ρωμοῦνοῦς.
Βουλγάρους μόνον ἤκουσα τοῦ Κρόνου τοὺς ἀγρίους [1]
Αὐτοὶ ὅταν κατέπιπτε τοῦ Γένους μαζὶ ὁ λέων
Λύκοι πεινῶντες ὠρμησαν ἐκ Σευθικῶν σπηλαίων
(ἀκολουθεῖ)

[1] Ὁ φυλετισμὸς τῶν Βουλγάρων ἐστὶ κρᾶμα Μογγολικοῦ, Ταταρικοῦ καὶ Οὐνικοῦ αἵματος.

ΕΜΠΟΡ. ΚΑ Λεμησσοῦ.

(λίρα Ἀγγλίας Γρ. 132.)

Κρασίον ἄπισσα γρ.	215
„ συνήθη γερά,,	190—205
„ κόκκινα καὶ ξυλισμένα	150—180
Ρακὴ σοῦμα ἢ ὀκὰ παρ.	67
σίτος (Λευκ. λίρ. 182.) Γρ.	22—25.
κριθὴ „ „	11—12.

Αἶνιγμα 72

Μὲ κάππα τοῦ; στομάχου; σφοδρῶς στενοχωρῶ
Μὲ Μ, δὲ εἶμ' ὀλέθριον δρέπανον τῶν βροτῶν.
Μὲ Π, δὲ τοὺς ὀδεύοντας καὶ ἀπόρους ὀδηγῶ.
Μὲ Φ, δὲ εἶμ' ἀφορητὸς μελεᾶς τῶν γεωργῶν.
Ἀκέφαλον δὲ εἶμι γῆς μέρος ὕψηλόν.

Πολ. Χ Γαβριηλίδης.

Γ Ν Ω Σ Τ Ο Π Ο Ι Η Σ Ε Ι Σ .

Ὁ Κοσ. Φίλιππος Χρ. Λαμπῆς μετακομίσας τὸ Ζαχαροπλαστεῖόν του «ἡ Λεμησσοῦ» εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 143 καὶ ἐν τῇ αὐτῇ ὁδῷ καὶ ἀγορᾷ κειμενον μαγαζεῖον, εἰδοποιεῖ παντας, ὅτι διαφόρων εἰδῶν καὶ καλλίστης κατασκευῆς γλυκίσματα πωλεῖ χονδρικῶς καὶ λιανικῶς εἰς συγκαταβατικωτάτας τιμὰς, εἰς τρόπον ὥστε οἱ ἐπισκεπτόμενοι τὸ Ζαχαροπλαστεῖόν του ἐξέρχονται κατὰ πάντα εὐχαριστημένοι.

Εἰς τὴν ὁδὸν «Albert» (Λεμησσοῦ) παρὰ τὴν οἰκίαν τοῦ ἱατροῦ Κασιάν πωλεῖται οἰκόπεδον ἔγον μῆκος κατὰ τὴν γραμμὴν τῆς ὁδοῦ 33 πῆχεις, βάθος δὲ 40 μετὰ τινων ἐν αὐτῷ θεμελιων.—Πωλεῖται ἐπίσης μίαν μερὶς (τὸ 1]40) τῆς Γολέττας «Φιλανθρωπία» διοικουμένης ὑπὸ τοῦ Καπτάν Δημητρίου Μαρνέρου.—Ἐν καζάνι ρακῆς χωρητικότητος 440 καὶ ἐπέκεινα ὀκάδων, καλλίστης τῆς Χίου κατασκευῆς καὶ ζυγίζον ἄνω τῶν 100 ὀκάδων. Περὶ ὄλων τούτων ὁ βουλόμενος ἀποταθῆτω πρὸς τὸν κάτοχον κύριον Χρηστοφάκην Τελεβάντου ἐν Λεμησσοῦ.

Ἐκ τοῦ τυπογραφείου ἡ ΚΥΠΡΟΣ
ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΝΙΚΟΠΟΥΛΟΥ ἐν Λευκωσίᾳ.